



علی از زبان علی یا

زندگانی امیر مؤمنان علی العلیہ السلام

چهره‌های
محصوم

دکتر سید جعفر شهیدی



به نام خدا

ادیب نامدار، نویسنده توانا و مورخ بزرگ، دکتر سید جعفر شهیدی، یکی از مفاخر تاریخ علم و ادب اسلام و ایران است.

دکتر شهیدی آثار گرانبهایی در حوزه‌ی تاریخ و سیروی مخصوصین علیهم السلام از خود به یادگار نهاد که در جامعه مخاطبان ایرانی و غیر ایرانی خود فوق العاده تأثیرگذار بوده است، به گونه‌ای که بعضی از آثار او تا کنون دهها بار به چاپ رسیده است.

یکی از افتخارات دفتر نشر فرهنگ اسلامی، این است که دکتر شهیدی در زمان حیات خود، نشر بخش قابل توجهی از آثار خود را به دفتر نشر فرهنگ اسلامی سپرد و این مسئولیت افتخارانگیز ما را بر آن داشته است که اینک مجموعه‌ای از آثار ایشان را در یک بسته‌ی فرهنگی به دوستداران اسلام و اهل بیت پیامبر عظیم الشان اسلام علیهم السلام تقدیم کنیم.

این آثار، در عین برخورداری از ژرفای علمی، با زبان سلیس، به مطالب اصلی و غیر حاشیه‌ای پرداخته و به همین دلیل با استقبال وسیع خوانندگان روبرو شده است. از درگاه خداوند بزرگ، علو درجات روح بلند مرحوم دکتر سید جعفر شهیدی را درخواست می‌کنیم و ضمن ارج نهادن به یاد و خاطره آن نویسنده‌ی سترا، از خدا می‌خواهیم که ما را در راه نشر آثار چنین مردان نامداری موفق و سرافراز فرماید.

چنین باد

دفتر نشر فرهنگ اسلامی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَصَلَى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

ماهها و می توان گفت سال هاست می خواهم قلم بردارم و صفحه های پیرامون زندگانی امیر مؤمنان علی ع بن گارم. هر بار که خود را آماده می کنم، ندایی از درونم می شنوم: «آهسته باش! چه گستاخی! می خواهی در این میدان بهناور درآیی و بضاعت اندک خود را بنمایی؟ نمی دانی مهتاب به گز پیمودن است و دریا را با مشت تهی نمودن. درمیا! که عرصه سیمرغ نه جولانگه توست.» از خود پوزش می خواهم و قلم را به یک سو می نهدم. دیری نمی گذرد که دیگر بار شوق، عنان می گسلاند و بی خواست من مرا می راند، که آخر از مورچه و ران ملخ و پیشگاه سلیمان یاد گیر. مگر نمی دانی در آستانه بزرگان از هر کس به اندازه توان او چشم می دارند؟ «خدایا! چه باید کرد؟» سرانجام به خود گفتم درست است که پرداختن به چنین کاری در توان تو نیست، اما به خود منگر که بضاعت چیست، بنگر که سخن درباره کیست. او دستگیر ناتوانان است و یاور درماندگان. از لطف خدا و سخن شاه اولیا مدد خواه!

شاید آن سان که در نهج البلاغه به گفته خود عنایتش بود و در ترجمه یاری ات نمود، لطف از تو دریغ ندارد و موقفت گرداند، تا هدیه ای به دوستانش تقدیم کنی و بکوش تا آنجا که می توانی از فرموده های او به پارسی برگردانی و علی از زیان علی بشناسانی. این بار آمده شدم و این صفحه ها را نوشتم و کتاب را به شیفتخان علی ع تقدیم می کنم. در خواندن آن به نارسا یی نوشه من ننگرند، عظمت مقام علی را در نظر آورند و به هر حال این ضعیف را از دعای خیر فراموش نکنند.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته